

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

داکتر میر عبدالرحیم عزیز

۱۷ سپتمبر ۲۰۱۷

بی کفایتی دولت امریکا در کمک به طوفان زدگان

طوفان های بحری به اسمای هاروی (Harvey) و ایرما (Irma) ضربات شدیدی به دو ایالت پرنفوس امریکا یعنی تکزاس و فلوریدا وارد کرد و میلیون ها تن را بی خانمان و سرگردان ساخت. قسمت جنوبی تکزاس و فلوریدا زیر آب رفت که مردم برای نجات خود در جاده های پر آب شنا می کردند و یا از قایق ها استفاده می نمودند. خسارات به میلیارد ها دالر تخمین شده و سال ها طول خواهد کشید که این دو ایالت به حالت عادی برگردد. تعجب این که، مقامات مسؤول دولت امریکا از روز های قبل می دانستند که طوفان های بحری، تکزاس و فلوریدا را در هم خواهد کوبید و خرابی های بی شماری را بار خواهد آورد، باوجود این آمادگی لازم را جهت رویارویی با این مصیبت طبیعی نداشتند. روی همین بی مبالاتی بود که میلیون ها تن بی برق و بی آب و نان ماندند و یا این که در شاهراه ها سرگردان شدند. خدا کورپوریشن های برق، تیلیفون، ساختمانی و تیل و گاز را داد که از چنین مصیبت نازل شده تا بتوانند به بهانه

ترمیم، میلیون ها دالر به جیب بزنند. شاید این غفلت نی بلکه یک عمل عمدی باشد تا سرمایه داران مقدار عظیم پول مالیه دهندگان را بچاپند.

بعد از انهدام جزایر کارابین که مردم فقیر این کشور ها را بینوا تر نمود، طوفان روی خود را به سوی ایالت فلوریدا دور داد تا این منطقه را در زیر ضربات شلاق خود خرد و خمیر کند. طوفان یک روزه به فلوریدا نرسید، بلکه چند روز را در بر گرفت تا سواحل این ایالت را درهم بکوبد. مقامات و مسؤولان ایالت فلوریدا و دولت فدرال امریکا به قدر کافی وقت داشتند که تیل، آب و سایر مواد غذایی را ذخیره نموده و در اختیار مردم طوفان زده بگذارند، اما از ابتداء تا آخر عمداً غفلت نمودند. متخصصان هوا شناسی امریکا قبلاً پیش بینی کرده بودند که طوفان بحری "ارما" وارد سواحل ایالت فلوریدا خواهد شد و خرابی هائی را سبب خواهد گردید. لاکن با وجود پیشگویی های پی در پی به ارتباط وقوع مصیبت طبیعی، مقامات امریکا همه اخطار ها را نادیده گرفته و آمادگی لازم را جهت رویارویی این طوفان اتخاذ نکردند. موثر های مردم حین فرار بدون تیل در جاده ها و شاهراه ها مانده خود سرگردان شدند. دولت می توانست که ذخایر ستراتیژیک تیل خود را که در هر ایالت وجود دارد، به دسترس مردم و تانک های تیل قرار دهد و از حالت وحشتزدگی مردم بکاهد.

طول طوفان ارما ۴۰۰ مایل وسعت داشت و بیش از ۱۳۰ مایل فی ساعت سرعت به خود گرفت. باوجودی که ثقلت طوفان از چهار به دو تقلیل یافت، با آنهم خرابی هائی را سبب شده است که ترمیم آن ماه ها و حتا سال ها طول خواهد کشید. طوفان "کترینا" را که ۱۲ سال قبل در ایالت لوئیزیانا اتفاق افتاد، همه به یاد دارند که تا حال ساحات مصیبت زده به حالت اولی برنگشته است و ویرانی های ناشی از آن هنوز ترمیم نشده است. حال تصور کرده می توانیم که سرنوشت تکزاس و فلوریدا چه خواهد بود. تلفات انسانی از کارابین تا فلوریدا به ۳۶ تن رسیده و تعدادی هم ناپدید شده اند که سرنوشت شان نامعلوم است. نظر به تخمین اهل فن، جبران خساره خرابی های طوفان ارما و هاروی به ۳۸۰ میلیارد دالر خواهد رسید. طوفان ارما حیات ده ها میلیون تن را تحت تأثیر تخریبی خود قرار خواهد داد. ۶.۵ میلیون نفر اجباراً از فلوریدا کوچانیده شدند. ۵۷۰۰۰۰ تن دیگر از ایالت جورجیا خانه های شان را ترک گفتند تا از گزند توفنده طوفان ارما در امان باشند. در هتل های سر راه، جای پای ماندن باقی نماند و صاحبان هتل هم با استفاده

ازین مصیبت طبیعی، مصیبت قیمت ها را سر مردم آوردند. اگر کرایه یک اتاق هتل معمولی در یک شب ۱۰۰ دالر بود، در روز های طوفان قیمت ها را به ۱۰۰۰ تا ۳۰۰۰ دالر بالا بردند و مردم خود را لچ کردند. تکت طیاره به ۱۵ هزار و سی هزار دالر هم فروخته شده است. یک بوتل آب به ۳۵ دالر به فروش رسیده و مردم هم برای رفع تشنگی به خرید آن تن در دادند. طوفان های هاروی و ارما ثابت ساخت که زیر بنای حیاتی امریکا مانند پل ها، سد ها و ساختمان ها چقدر فرسوده شده اند. در چند سال اخیر، بی موازنگی اجتماعی، فاصله طبقاتی و تفاوت های سطح زندگی افزایش یافته که نتیجه آن را در انتخابات جمهوری ۲۰۱۶ مشاهده کردیم و اکنون می دانیم که سیاست امریکا به کدام سو روان گشته است.

سؤالات زیادی نزد مردم تکزاس و فلوریدا خلق گردیده است که چرا دولت منابع و وسایل دست داشته خود را در دسترس مردم قرار نداد. سرویس ها و ترین های می توانستند که مردم را به جا های امن انتقال دهند و آنها را از غرق شدن و بی سرنوشت بودن نجات دهند؟ چرا با وجود تجارب گذشته، ایالت فلوریدا نتوانست که این بار هم از عهده این مصیبت برآید؟ چرا سد ها و بند ها استحکام بندی نشده اند که بتوانند در مقابل همچو حوادث پایداری نمایند؟ این بار اول نیست و بار آخر هم نخواهد بود که فلوریدا توسط آفات طبیعی درهم کوبیده می شود و مردم آن ضربات مدهش این آفات را سال ها احساس خواهند کرد. مشکل واقعی زمانی آغاز می شود که مردم بخواهند به خانه های شان برگردند. اینجاست که نه خانه ای وجود دارد و نه مال و اندوخته ای. همه برباد رفته است و مردم باید از صفر شروع نمایند و هرگز هم نخواهند توانست که به حالت اولی برگردند. باوجود تجارب ناکام گذشته، مسؤولان امور کمترین توجهی به نیازمندی های مردم خود نکرده اند. منازل افراد ثروتمند بیمه قیمتی دارد، اما افراد عادی و بی بضاعت از عهده آن برآمده نمی توانند. مؤسسات بیمه هم بعد از احساس فشار و برای حفظ سرمایه های خود، افلاس خط می دهند و مردم را به حال خود شان می گذارند. طبقه حاکم امریکا هیچ طرح دیگری ندارد به جز این که سرمایه ها را به سوی سرمایه داران انتقال دهد و کشور های دیگر را منهدم نموده تا ثروت آنها را به تاراج ببرد.

باجود اختلافات درونی، طبقه حاکم امریکا در بسا موارد با هم متحد اند: حفظ سرمایه، ترس از جنبش های کارگری و مبارزات آزادیخواهی مردم کشور های تحت اشغال. بنابراین طبقه حاکم امریکا با همه نیرو سعی می ورزد که هم در داخل و هم در خارج هرگونه جنبش آزادیخواهی و ضد امپریالیستی را در جنین خفه نماید. اما جای خوشی است که هم در داخل و هم در بیرون مقاومت های مردمی در حال اوج گیری است. شعور مبارزاتی در مردم رو به افزایش بوده که سر انجام حق بر باطل غلبه خواهد کرد.